

МІНІСТЕРСТВО ЮСТИЦІЇ УКРАЇНИ

Мін'юст

вул. Архітектора Городецького, 13, м. Київ, 01001

тел.: (044) 364-23-93, факс: (044) 271-17-83

E-mail: callcentre@minjust.gov.ua, themis@minjust.gov.ua,

Web: <http://www.minjust.gov.ua>,

код згідно з ЄДРПОУ 00015622

Міністерство фінансів України

Щодо проєкту Закону України, реєстр. № 5046
від 08 лютого 2021 року

Відповідно до листа Віце-прем'єр-міністра України – Міністра цифрової трансформації України Михайла Федорова від 23 лютого 2021 року № 6564/1/1-21 (до звернення Комітету Верховної Ради України з питань фінансів, податкової та митної політики від 15 лютого 2021 року № 04-32/10-2021/44086) Міністерством юстиції України здійснено правову експертизу проєкту Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо особливостей оподаткування окремих видів доходів», реєстр. № 5046 від 08 лютого 2021 року, поданого народним депутатом України Гончаренком О.О., та в межах компетенції повідомляється таке.

З огляду на те, що відповідальним за підготовку проєкту експертного висновку Кабінету Міністрів України до зазначеного законопроєкту, ініційованого народними депутатами України, визначено Міністерство фінансів України, вважаємо, що позицію стосовно підтримки чи не підтримки проєкту Закону має висловити саме вказаний державний орган, основним завданням якого є забезпечення формування та реалізації, зокрема, єдиної державної податкової політики.

Водночас під час визначення позиції щодо підтримки чи не підтримки зазначеного проєкту Закону в межах підготовки проєкту експертного висновку Кабінету Міністрів України до проєкту Закону Міністерство юстиції України пропонує врахувати зауваження до нього, що полягають у такому.

1. Розділом I проєкту Закону пропонується внести зміни до статті 170 Податкового кодексу України (далі – Кодекс), якими передбачається встановити, зокрема, особливості оподаткування податком на доходи фізичних осіб окремих видів доходів самозайнятих фізичних осіб.

Проте відповідно до підпункту 4.1.2 пункту 4.1 статті 4 Кодексу податкове законодавство України ґрунтується на принципі рівності усіх платників перед законом, недопущення будь-яких проявів податкової дискримінації, який полягає

у забезпеченні однакового підходу до всіх платників податків незалежно від соціальної, расової, національної, релігійної приналежності, форми власності юридичної особи, громадянства фізичної особи, місця походження капіталу.

2. Пунктом 1 розділу II «Прикінцеві та перехідні положення» проєкту Закону передбачається, що цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, та *вводиться в дію з 1 січня 2020 року*.

Проте відповідно до статті 58 Конституції України закони та інші нормативно-правові акти не мають зворотної дії в часі, крім випадків, коли вони пом'якшують або скасовують відповідальність особи.

Згідно з пунктом 2 мотивувальної частини Рішення Конституційного Суду України у справі за конституційним зверненням Національного банку України щодо офіційного тлумачення положення частини першої статті 58 Конституції України (справа про зворотну дію в часі законів та інших нормативно-правових актів) від 09 лютого 1999 року № 1-рп/99 за загально визнаним принципом права закони та інші нормативно-правові акти не мають зворотної дії в часі. Цей принцип закріплений у частині першій статті 58 Конституції України, за якою дію нормативно-правового акта в часі треба розуміти так, що вона починається з моменту набрання цим актом чинності і припиняється з втратою ним чинності, тобто, до події, факту застосовується той закон або інший нормативно-правовий акт, під час дії якого вони настали або мали місце.

Також одним із принципів, на яких ґрунтується податкове законодавство України, є принцип стабільності податкового законодавства України, який полягає в тому, що зміни до будь-яких елементів податків та зборів не можуть вноситися пізніше як за шість місяців до початку нового бюджетного періоду, в якому будуть діяти нові правила та ставки. Податки та збори, їх ставки, а також податкові пільги не можуть змінюватися протягом бюджетного року (підпункт 4.1.9 пункту 4.1 статті 4 Кодексу).

2. Пунктом 2 розділу II «Прикінцеві та перехідні положення» проєкту Закону пропонується, окрім внесення змін до Кодексу, передбачених розділом I проєкту Закону, також внести відповідні зміни до законів України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування», «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг».

Проте будь-які питання щодо оподаткування регулюються Кодексом і не можуть встановлюватися або змінюватися іншими законами України, крім законів, що містять виключно положення щодо внесення змін до цього Кодексу та/або положення, які встановлюють відповідальність за порушення норм податкового законодавства (пункт 7.3 статті 7 Кодексу).

3. Підпунктом 1 пункту 2 розділу II «Прикінцеві та перехідні положення» проєкту Закону пропонується абзац четвертий пункту 1 частини першої статті 4 Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» (далі – Закон) викласти у новій редакції і передбачити, що платниками єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування

є фізичні особи, які забезпечують себе роботою самостійно *крім осіб, визначених пунктом 13 статті 170 Податкового кодексу України*, та фізичні особи, які використовують працю інших осіб на умовах трудового договору (контракту).

Тобто проектом Закону, передбачається звільнити фізичних осіб, визначених пунктом 170.13 статті 170 Кодексу, від сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування.

До запропонованого проектом Закону слід зауважити, що відповідно до пунктів 2 та 3 частини першої статті 1 Закону *єдиний внесок на загальнообов'язкове державне соціальне страхування* – консолідований страховий внесок, збір якого здійснюється до системи загальнообов'язкового державного соціального страхування в обов'язковому порядку та на регулярній основі з метою забезпечення захисту у випадках, передбачених законодавством, прав застрахованих осіб на отримання страхових виплат (послуг) за діючими видами загальнообов'язкового державного соціального страхування.

Застрахована особа – фізична особа, яка відповідно до законодавства підлягає загальнообов'язковому державному соціальному страхуванню і сплачує (сплачувала) та/або за яку сплачується чи сплачувався у встановленому законом порядку єдиний внесок.

Також слід зазначити, що збір та ведення обліку єдиного внеску здійснюються за принципами, зокрема, обов'язковості сплати; захисту прав та законних інтересів застрахованих осіб (стаття 3 Закону).

Крім того, проєкт Закону потребує доопрацювання з урахуванням вимог нормопроектувальної техніки.

Заступник Міністра

Олександр БАНЧУК